

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 16Co/51/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6124225832
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 05. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ivica Čelková
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2025:6124225832.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne ako odvolací súd v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ivicy Čelkovej a členiek senátu JUDr. Ivety Záleskej a Mgr. Stanislavy Kollárovej v spore žalobcu: SetCar sk, a.s., so sídlom Ulica priemyselná 10, Sučany, IČO: 50 387 189, zast.: Advokátska kancelária JUDr. Tomáš Zboja, advokát s.r.o., so sídlom Kuzmányho 4, Martin, IČO: 55 732 453, proti žalovanému: KOOOPERATIVA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group, so sídlom Štefanovičova 4, Bratislava, IČO: 00 585 441, o zaplatenie 412,53,- eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Prievidza č. k. 8C/48/2024 – 97 zo dňa 8. augusta 2024, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

Žalobcovi sa proti žalovanému **p r i z n á v a** nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom zaviazal žalovaného k zaplateniu sumy 412,53 eur, spolu s úrokom z omeškania 9,00 % ročne zo sumy 412,53 eur od 22.6.2023 do zaplatenia, všetko v lehote 15 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia. Žalobcovi priznal nárok voči žalovanému na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

2. Žalobca sa podanou žalobou domáhal proti žalovanému zaplatenia sumy 412,53 eur s príslušenstvom s odôvodnením, že na základe škodovej udalosti evidovanej u žalovaného došlo ku škode na vozidle poškodeného. V dôsledku uvedeného poškodenia bol poškodený nútený užívať náhradné vozidlo na zabezpečenie svojich potrieb, a to zapožičaním si náhradného vozidla u žalobcu, v zmysle zmluvy o nájme zo dňa 04.05.2023. Po ukončení nájmu žalobca poškodenému vystavil faktúru na celkovú sumu 979,94 eur. Oznámením o poistnom plnení z 06.06.2023 žalovaný oznámil poškodenému šetrenie škodovej udalosti tak, že znížil sadzbu denného nájmu, čím priznal náklady vo výške 404,09 eur. Poškodený uzatvoril so žalobcom zmluvu o postúpení pohľadávky, ktorej predmetom bol nárok na náhradu škody vyplývajúcej z poistnej udalosti z titulu náhrady účelne vynaložených nákladov na prenájom náhradného vozidla spolu s jej príslušenstvom a právami s ňou spojenými. Žalovaný uviedol, že poistná udalosť za zapožičanie náhradného vozidla bola zlikvidovaná v súlade so zák.

č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení, pričom pri výpočte poistného plnenia postupoval v súlade s ustanovením § 442 Občianskeho zákonníka. Čo sa týka rozdielu medzi žalovanou škodou a poskytnutým plnením v tejto súvislosti uviedol, že žalovaný priznal žalobcovi poistné plnenie za nájom náhradného vozidla so zníženou hodnotou, nakoľko neuznal dennú sadzbu poistného a dĺžku prenájmu, čo odôvodnil tým, že vzhľadom na rozsah poškodenia a dĺžku nevyhnutne potrebnej opravy je primeraným plnením plnenie za 8 dní.

3. Súd prvej inštancie po vykonanom dokazovaní ustálil skutkový stav, podľa ktorého dňa 05.09.2022 došlo k dopravnej nehode (správa o nehode), pri ktorej bolo poškodené motorové vozidlo A. B. ev.č. C. D. optima. Poškodený v zmysle uzavretej zmluvy o nájme č. 276/707 zo dňa 04.05.2023 používal od žalobcu náhradné vozidlo E. F. G. E.. Z faktúry č. 230291 zo dňa 16.05.2023 s dátumom splatnosti 31.05.2023 mal súd prvej inštancie zistené, že uvedenou faktúrou dodávateľ, SetCar s.r.o. vyúčtoval odberateľovi cenu za prenájom náhradného vozidla podľa zmluvy o nájme za 14 dní užívania náhradného motorového vozidla v sume 979,94 eur. Listom z 06.06.2023 žalovaný oznámil spoločnosti SetCar, s.r.o. ukončenie likvidácie poistnej udalosti s tým, že ukončil šetrenie potrebné na zistenie rozsahu povinnosti poskytnúť poistné plnenie. V liste žalovaný uviedol, že priznáva poistné plnenie v čiastočnej výške 404,09 eur. Zo zmluvy o postúpení pohľadávky a oznámenia o postúpení pohľadávky mal súd prvej inštancie zistené, že v čase uzavretia zmluvy mal postupca peňažnú pohľadávku voči žalovanému, ktorý rieši škodu spôsobenú vozidlom z titulu jeho nároku voči poisťovni podľa § 4 zákona č. 381/2001 Zb., pričom ide o náhradu vynaložených nákladov za nutné užívanie náhradného vozidla v príčinnej súvislosti s predmetnou škodou na vozidle A. B.. V bode 5 sa zmluvné strany dohodli, že ich vzájomné nároky na úhradu odplaty za postúpenie pohľadávky a na úhradu nájomného za náhradné vozidlo sa podpisom tejto zmluvy započítavajú, pričom SetCar si bude pohľadávku podľa bodu 1 vymáhať vo vlastnom mene a na vlastný účet. Listom zo dňa 17.05.2023 postupca oznámil žalovanému postúpenie pohľadávky na žalobcu, a to z titulu náhrady účelne vynaložených nákladov na prenájom náhradného vozidla.

4. Súd prvej inštancie aplikoval na daný spor ustanovenia § 4 ods. 2 písm. b/, § 15 ods. 1, § 11 ods. 6 a 7 zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla v znení neskorších predpisov, § 442 ods. 2, § 443 Občianskeho zákonníka.

5. Súd prvej inštancie skonštatoval aktívnu legitimáciu žalobcu. Na základe zmluvy o postúpení a oznámení postúpenia žalovanému došlo k prevodu práva medzi žalobcom a poškodeným a súčasne k úhrade predmetnej faktúry. Zákonný nárok na náhradu nákladov účelne vynaložených za prenájom náhradného vozidla voči žalovanému zostal zachovaný, zmenila sa len osoba oprávnená domáhať sa uspokojenia predmetnej pohľadávky.

6. V zmysle rozhodnutia R 7/1992 a rozhodnutia NS SR sp. zn. 3MCdo 3/2015 mal súd prvej inštancie za to, že škoda spočívajúca v tom, že poškodený vynaložil vyššie náklady na vypožičanie osobného automobilu v porovnaní s nákladmi, ktoré by inak vynaložil na prevádzku svojho automobilu, ktorý nemohol používať v dôsledku poškodenia, je potrebné považovať za skutočnú škodu, ktorú je škodca povinný nahradiť v rozsahu nutne a účelne vynaložených nákladov. Nájom vozidla E. F. G. E. s denným nájomným fakturovaným za užívanie v rozsahu 14 dní v sume 58,33 eur na deň je primeraným s ohľadom na vzniknutú škodu na majetku poškodeného. Náhrada škody má plniť reparačnú funkciu a má zaistiť plnú kompenzáciu spôsobenej ujmy. S poukazom na rozhodovacie prax iných súdov mal súd prvej inštancie za to, že neexistuje zákonná ani zmluvná povinnosť stanovená poškodenému, aby hľadal v takomto prípade najlacnejšiu požičovňu. V tej súvislosti súd prvej inštancie poukázal na rozsudok Okresného súdu Bratislava I sp. zn. 27Cb 39/2015 a rozsudok Krajského súdu v Žiline sp. zn. 13Cob 110/2017 zo dňa 22.11.2017. Čo sa týka účelnosti žalobca v konaní preukázal, že užíval náhradné vozidlo na nevyhnutný čas počas opravy svojho poškodeného vozidla za účelom vybavenia svojich pracovných záležitostí-vybavovanie nevyhnutnej podnikateľskej agendy a pracovné cesty, čo súd považoval za účelné využitie náhradného vozidla vzhľadom na jeho dennú nevyhnutnosť užívania motorového vozidla. Krátenie poistného plnenia za 6 dní užívania vozidla počas prenájmu náhradného vozidla nepovažoval za dôvodné, pričom poukázal na závery, ktoré vyplývajú z rozsudku NS SR sp. zn. 2Obdo/48/2012, a to, že pokiaľ by súd nezohľadňoval vykompenzovanie škody v celom rozsahu v dôsledku vynaložených nákladov žalobcom na opravu poškodeného vozidla, aby sa toto dostalo do stavu pred poškodením, takéto rozhodovanie by bolo v rozpore nielen s ustálenou súdnou praxou, ale aj v rozpore s dobrými mravmi. Žalovaný nepostupoval správne, ak pri likvidácii poistnej udalosti odpočítal od nákladov za použitie náhradného vozidla za účelných 14 dní náklady za použitie vozidla za 6 dní, čo vo svojom oznámení riadne nešpecifikoval. Nakoľko žalobca v konaní faktúrou 2310238 a zákazkovým listom SB001015 preukázal, H. I. C. C. J. K. A. L. A. došlo

dňa 04.05.2023, pričom k odovzdaniu predmetného vozidla došlo dňa 17.05.2023 a v ten deň bol ukončený aj nájom vozidla, predchodca žalobcu účelne na základe nájomnej zmluvy užíval náhradné vozidlo počas 14 dní, a preto súd prvej inštancie priznal žalobcovi nárok v celom rozsahu tak ako si ho uplatnil. Súd prvej inštancie na záver poznamenal, že dĺžka opravy vozidla bola žalobcom v konaní riadne preukázaná splatnou faktúrou č. 230291 a zákazkovým listom SB001015. Nakoľko sa žalobca reálne k užívaniu opraveného vozidla dostal a mohol opätovne užívať svoje vlastné vozidlo odo dňa 17.05.2023, čo vyplýva okrem iného z faktúry č. 230291, do tohto dátumu považoval nájom náhradného vozidla za dôvodný. Súd prvej inštancie v zmysle vyššie uvedeného aj s ohľadom na ustálenú súdnu prax a rozhodnutia okrem iného NS SR sp. zn. 25Cdo/3911/2007, či nález ÚS SR III ÚS 602/2022 mal za to, že uplatnený nárok na doplatenie sumy je dôvodným v celom rozsahu.

7. Čo sa týka úroku z omeškania mal súd prvej inštancie za to, že v zmysle § 11 ods. 7 zákona o PZP bol žalovaný povinný plniť svoj dlh v lehote do 21.06.2023, nakoľko žalovaný skončil šetrenie poisťnej udalosti v zmysle pripojeného oznámenia o poistnom plnení 15 dní pred 21.06.2023. V zmysle § 517 ods. 1 a 2 OZ a § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. je žalovaný povinný uhradiť žalobcovi zákonne vyčíslený úrok z omeškania vo výške 9 % ročne z istiny 412,33 eur od 22.06.2023 do zaplatenia. V danej časti priznaného úroku z omeškania sa súd prvej inštancie stotožnil s rozhodnutiami NS SR sp. zn. 3Obdo/27/2021 a 1Cdo/225/2021, nakoľko nedôvodným krátením poistného plnenia zo strany žalovaného vznikol žalobcovi nárok na úrok z omeškania.

8. O náhrade trov sporových strán rozhodol súd prvej inštancie v zmysle podľa § 255 ods. 1 CSP v spojení s § 256 ods. 1 CSP. Žalobca bol v konaní v celom rozsahu úspešný, súd mu priznal plnú náhradu trov konania voči žalovanému, pričom o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

9. Proti rozsudku podal žalovaný odvolanie z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. f/ a h/ CSP. Podľa žalovaného sa súd prvej inštancie nesprávne vysporiadal s námietkou aktívnej vecnej legitímácie žalobcu, pričom žalovaný v priebehu konania poukazoval na tú skutočnosť, že podnikateľ G. D. L. D., ktorý postúpil pohľadávku titulom nákladov na náhradné vozidlo na žalobcu, nebol vlastníkom poškodeného vozidla, ale iba leasingovým nájomcom. Vlastníkom poškodeného MV bola leasingová spoločnosť, a teda G. D. mal poškodené MV iba v leasingovom prenájme. Žalovaný v tejto súvislosti poukázal na judikatúru súdov, konkrétne na rozhodnutie R 7/1992, rozsudok Najvyššieho súdu ČR z 30.3.2010, sp. zn. 25 Cdo 3911/2007. Z uvedenej judikatúry je podľa názoru žalovaného zrejme, že nárok na náhradné vozidlo má iba vlastník poškodeného vozidla, a nie leasingový nájomca, ktorý poškodené vozidlo neovlastnil, ale si ho iba prenajímal na základe leasingovej zmluvy. Leasingový nájomca preto ani nemohol mať pohľadávku voči žalovanému titulom účelne vynaložených nákladov na náhradné vozidlo, ktorú preto logicky nemohol ani postúpiť na žalobcu. Žalovaný uviedol, že sa súd prvej inštancie nevysporiadal s ďalšou žalovaným tvrdenou judikatúrou súdov (rozsudok Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 2 Cdo 205/2009), poukázal na súvisiacu rozhodovaciu prax súdov, rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 13Co/155/2019 zo dňa 29.7.2020, rozsudok Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 4Co/322/2015 zo dňa 28.9.2016 (ďalej napr. uznesenie NS ČR z 21. júna 2007, sp. zn. 30 Cdo 2319/2006, rozsudok NS SR z 12. februára 2008, sp. zn. 4 Obo 16/2007, uznesenie NS ČR z 29. januára 2009, sp. zn. 25 Cdo 981/2007, uznesenie NS ČR z 11. apríla 2011, sp. zn. 23 Cdo 862/2010). Sám súd prvej inštancie v ods. 16. odôvodnenia napadnutého rozsudku opakovane odôvodňuje nárok poškodeného na náhradné vozidlo tým, že nemohol používať svoje vlastné vozidlo, pričom sa žiadnym spôsobom nevysporiadal s tvrdením žalovaného, ktoré potvrdzovali aj predložené listinné dôkazy, že nešlo o vlastné vozidlo právneho predchodcu žalobcu, ktorý mal toto iba v prenájme. Žalovaný v konaní namietal aj výšku uplatneného nároku, nakoľko žalovaný považoval počet dní prenájmu náhradného vozidla za neprimerané skutočnému rozsahu škody na poškodenom vozidle. Žalovaný na podporu svojich tvrdení v konaní predložil Odborné vyjadrenie č. 025/2024 znalca M. N. O. zo dňa 5.3.2024, ku ktorému sa však súd prvej inštancie žiadnym spôsobom nevyjadril. Žalovaný zastáva názor, že nutnosť vynaloženia nákladov na prenájom náhradného MV je obmedzená na dobu nevyhnutnej potreby vykonania opravy poškodeného MV, resp. na dobu úkonov potrebných na šetrenie uplatneného nároku zo strany poisťovne, a teda v tomto konkrétnom prípade, vzhľadom na zaznamenané poškodenia vozidla, bola oprava zo strany autoservisu vykonávaná neprimerane dlho,

čo vo svojich záveroch potvrdil aj znalec. Na základe vyššie uvedeného žalovaný navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vrátil mu vec na ďalšie konanie, prípadne aby vo veci sám rozhodol a to tak, že žalobu žalobcu zamietne.

10. K odvolaniu žalovaného sa vyjadril žalobca, ktorý námietky žalovaného považoval za neopodstatnené a navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil ako vecne správny a priznal žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %. Zotrvával na všetkých svojich doterajších tvrdeniach a stanoviskách. Judikatúra, na ktorú žalovaný v odvolaní poukázal podľa názoru žalobcu nie je aplikovateľná na prejednávaný spor, nakoľko rozhodnutia vychádzali z odlišného skutkového stavu. Súd sa v rozhodnutiach R 7/1992, rozsudok Najvyššieho súdu ČR z 30.03.2010, sp. zn. 25 Cdo 3911/2007, na ktoré poukázal žalovaný vôbec nezaoberali skutočnosťou, že poškodený bol leasinqvým nájomcom, preto nie sú na danú vec aplikovateľné. Žalovaný nerozlišuje medzi škodou, ktorá vznikla na vozidle

v dôsledku škodovej udalosti a škodou, ktorá vznikla poškodenému v dôsledku prenájmu náhradného vozidla z dôvodu, že jeho vozidlo bolo po poistnej udalosti poškodené. Rozlišovanie týchto dvoch skutočností má však v konaní zásadný význam. V dôsledku nerozlišovania medzi týmito nárokmi poškodeného potom žalovaný aj nesprávne poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 13Co/155/2019 zo dňa 29.07.2020. Rozhodnutie sa netýkalo náhrady škody z titulu využívania náhradného vozidla, ale náhrady škody za opravu poškodeného vozidla, čo sú dve úplne odlišné situácie. V prípade škody na vozidle ako takej svedčí nárok na vyplatenie poistného plnenia vlastníkovi vozidla, avšak

v prípade škody, ktorá vyplýva z nájmu náhradného vozidla nárok na výplatu poistného plnenia prislúcha držiteľovi vozidla, teda osobe, ktorá vozidlo skutočne užívala, ktorá v dôsledku škodovej udalosti nemohla poškodené vozidlo užívať a zabezpečila si náhradné vozidlo. Rovnako tak ani rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 4Co/322/2015 neriešilo náhradu škody vyplývajúcu z titulu nároku za prenájom náhradného motorového vozidla.

V danej veci sa jedná o finančný leasing, kedy je ako držiteľ vozidla evidovaný poškodený, teda budúci vlastník vozidla, ktorým sa stane po zaplatení poslednej splátky za vozidlo. Škoda v podobe náhrady za prenájom vozidla vznikla priamo poškodenému ako leasingovému nájomcovi, nakoľko tento nemohol užívať predmet leasingu, t.j. poškodené vozidlo, v dôsledku škodovej udalosti spôsobenej vinníkom, ktorý mal svoje motorové vozidlo poistené

u žalovaného. Teda poškodený platil leasingovú splátku a nemohol využívať vozidlo, a teda v príčinnej súvislosti so škodovou udalosťou bol obmedzený poškodený v užívaní vozidla a bol nútený zapožičať si iné vozidlo, z čoho vyplýva, že táto škoda nemohla vzniknúť leasingovej spoločnosti. Škoda vznikla priamo poškodenému zmenšením jeho majetku v súvislosti so zaplatením prenájmu náhradného vozidla počas opravy poškodeného vozidla, za ktoré platil rovnako leasingové splátky a nie leasingovej spoločnosti. Argumentáciu žalobcu podporuje aj rozsudok Okresného súdu Bratislava I sp. zn. 36Cb/53/2019, zo dňa 29.06.2021. Žalovaný namietal aj výšku uplatneného nároku, nakoľko počet dní prenájmu považoval za neprimeraný skutočnému rozsahu škody a opätovne poukázal na ním predložené odborné vyjadrenie

č. 025/2024. Znalec sa v predloženej odbornej vyjadrení vyjadroval iba výlučne k dĺžke opravy z technického hľadiska. Zo záverov odborného vyjadrenia predloženého žalobcom vyplýva, že zodpovedne a čo najpresnejšie posúdiť časový rozsah opravy v servise

z predložených dokladov nie je možné. Žalovaný odborným vyjadrením nijakým spôsobom nepreukázal, že by servis v období, kedy bolo vozidlo v servise, na tomto účelovo nevykonával opravné práce a zámerné tak predlžoval dobu opravy. Žalobca poukázal na ďalšie rozhodnutia súdov, a to rozhodnutie Okresného súdu Martin sp. zn. 11C/17/2024 zo dňa 16.04.2024, Nález Ústavného súdu SR č.k. III. ÚS 602/2022-34 zo dňa 16.02.2023, rozsudok Okresného súdu Žilina sp. zn. 46C/24/2024 zo dňa 26.06.2024, rozsudok Okresného súdu Martin sp. zn. 6C/33/2024 zo dňa 02.07.2024.

11. Žalovaný v ďalšom vyjadrení uviedol, že na jeho podstatné námietky, vrátane ustálenej judikatúry, súd prvej inštancie absolútne nereflektoval a v odôvodnení svojho rozhodnutia tieto námietky ani len nespomenul. Poukázal na závery Krajského súdu v Bratislave, uvedené v bodoch 21., 22. a 23. odôvodnenia rozsudku sp. zn. 10Co/63/2022 zo dňa 29.2.2024. Žalobca vo svojom písomnom podaní tvrdil, že v prípade poškodeného sa jednalo o finančný leasing, a teda poškodený by sa po zaplatení poslednej splátky stal vlastníkom vozidla. Podľa žalovaného tento argument vo svetle ustálenej rozhodovacej praxe neobstoí, nakoľko platí, že leasingový nájomca v

čase škodovej udalosti nebol vlastníkom poškodeného motorového vozidla. Navyše, obsah leasingovej zmluvy a podmienky leasingového prenájmu súd

v prvoinštančnom konaní vôbec neskúmal, preto podľa žalovaného tvrdenia žalobcu, či by sa leasingový nájomca stal alebo nestal vlastníkom vozidla, a za akých podmienok, sú iba nepreukázanými špekuláciami. Žalovaný v tejto súvislosti poukázal aj na ďalšie súdne rozhodnutia, rozsudok Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 3Cob/94/2023 zo dňa 15.11.2023, Nález Ústavného súdu SR sp. zn. III. ÚS 602/2022-34 zo 16.2.2023. Z uvedenej judikatúry je podľa názoru žalovaného možné vyvodiť záver, že nárok na náhradné vozidlo má iba vlastník poškodeného vozidla, a nie nájomca, ktorý poškodené vozidlo nevlasťní, ale má ho iba

v prenájme, pričom s predmetnou argumentáciou, sa súd prvej inštancie žiadnym spôsobom nevysporiadal. Podľa žalovaného leasingový nájomca nemohol mať ani pohľadávku voči žalovanému titulom účelne vynaložených nákladov na náhradné vozidlo, ktorú preto logicky nemohol ani postúpiť na žalobcu. Súd prvej inštancie otázku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu v tomto konaní nesprávne právne posúdil, resp. sa s ňou náležite nevysporiadal.

Súd prvej inštancie podľa žalovaného pochybil aj pri vyhodnocovaní predloženého dôkazu - odborného vyjadrenia znalca, v dôsledku čoho dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a pri jeho hodnotení sa odchyľil od ustálenej judikatúry (R 4/1969, R 1/1981). Žalobca v konaní nepreukázal, že jeho právny predchodca nemohol ovplyvniť dĺžku trvania opravy poškodeného vozidla s dôrazom na skutočnosť, že práve poškodený mal s autoservisom uzatvorenú zmluvu o oprave vozidla a nepreukázal ani existenciu žiadnych konkrétnych špecifických okolností, ktoré v rozpore so závermi znalca, mohli mať vplyv na dĺžku trvania opravy. Súd prvej inštancie podľa žalovaného nárok žalobcu nesprávne právne posúdil (R 7/92) a s otázkou účelnosti a nevyhnutnosti prenájmu sa vysporiadal iba formálne. Žalovaný poukázal na Uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 28.6.2016, sp. zn. 3 MCdo 3/2015, rozsudok Mestského súdu Bratislava IV, sp. zn. 52C/36/2024 zo dňa 3.10.2024. Žalobca v konaní preukazoval nevyhnutnosť a účelnosť nákladov vynaložených poškodeným na prenájom náhradného motorového vozidla iba stručným čestným vyhlásením poškodeného. Súd prvej inštancie nemal z čoho ustáliť, či poškodeným vynaložené náklady na prenájom náhradného vozidla boli vynaložené nutne a účelne, čo je nevyhnutná podmienka pre priznanie nároku na náhradu škody (v tejto súvislosti porovnaj rozsudok Krajského súdu v Bratislave zo dňa 24.9.2020, sp. zn. 3Co/142/2019. Žalovaný poukázal aj na rozsudok Krajského súdu v Bratislave, sp. zn. 8Co/131/2019. Žalovaný zotrval na svojom návrhu, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vrátil mu vec na ďalšie konanie, prípadne aby vo veci sám rozhodol a to tak, že žalobu žalobcu zamietne.

12. Žalobca vo vyjadrení k vyjadreniu žalovaného zopakoval, že žalovaný nerozlišuje medzi škodou, ktorá vznikla na vozidle v dôsledku škodovej udalosti a škodou, ktorá vznikla poškodenému v dôsledku prenájmu náhradného vozidla z dôvodu, že jeho vozidlo bolo po poistnej udalosti poškodené. Zopakoval svoje doterajšie tvrdenia. Pokiaľ by žalovaný mal za to, že poškodený nebol spôsobilý na žalobcu postúpiť pohľadávku, nepristúpil by na základe postúpenia pohľadávky k čiastočnej úhrade poistného plnenia priamo žalobcovi, pričom

v oznámení o poistnom plnení tieto skutočnosti nenamietal. V nadväznosti na uvedené poukázal na rozsudok Mestského súdu Bratislava I sp. zn. 25Cb/90/2020 zo dňa 09.06.2021. Žalovaný vo svojom vyjadrení poukázal aj na ďalšie súdne rozhodnutia (rozsudok KS BA sp. zn. 3Cob/94/2023, nález ÚS III. ÚS 602/2022), ktoré sa opäť absolútne nezaoberali otázkou prenájmu náhradného vozidla leasingovým nájomcom. Žalovaný následne namietal, že súd prvej inštancie na predložený dôkaz (odborné vyjadrenie) vôbec neprihliadal, pričom takýto postup ponechal bez akéhokoľvek odôvodnenia. Súd prvej inštancie však v rozhodnutí náležite zdôvodnil, prečo považoval krátenie poistného plnenia zo strany žalovaného za nedôvodné a to v bode 16. odôvodnenia napadnutého rozhodnutia. Tvrdenia žalovaného, že žalobca v konaní nepredložil žiaden dôkaz, ktorými by vyvrátil závery znalca, že dĺžka opravy bola neprimeraná, sú nepravdivé. Žalobca do konania predložil vlastné odborné vyjadrenie ako aj analýzu opráv servismi. V tomto smere si dovoľujeme poukázať aj na naše vyjadrenie k odvolaniu, kde sme sa k tejto otázke obsiahle vyjadrili. K poukazu žalovaného na Uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 28.06.2016, sp. zn. 3MCdo 3/2015 žalobca zdôraznil, že predmetné rozhodnutie vychádza z úplne odlišného skutkového stavu a nie je na prejednávanú vec aplikovateľné. Rozsudok Mestského súdu Bratislava IV sp. zn. 52C/36/2024 nie je dohľadateľný na stránke ministerstva spravodlivosti a preto nie je možné sa k nemu relevantným spôsobom vyjadriť. Vo všeobecnosti však možno uviesť, že poškodený užíval náhradné motorové vozidlo denne a bolo využívané na podnikateľskú činnosť spoločnosti

v okrese PD, na cesty do PE a TO, čo vyplýva zo zmluvy o nájme, napokon poškodený na náhradnom vozidle najazdil 1056 km, čo je priemerne 75,43 km denne. Už len táto samotná skutočnosť preukazuje nutnosť a účelnosť nájmu. Napokon, žalovaný sám uznal nutnosť a účelnosť samotného nájmu náhradného vozidla, keď čiastočne za tento plnil. Následne žalovaný poukazuje na rozsudok Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 8Co/131/2019, avšak citácia, na ktorú poukazuje žalovaný, nie je záverom Krajského súdu v Bratislave, táto sa nachádza hneď v úvodnej časti odôvodnenia. Podľa súčasnej a konštantnej judikatúry súdov poškodený nie je povinný vyhľadávať najrýchlejšiu opravovňu. Všetky námietky žalovaného uvedené v predloženej odvolaní zo dňa 23.08.2024 ako aj vyjadrení zo dňa 27.12.2024 sú podľa žalobcu neopodstatnené.

13. Ďalšie vyjadrenia podané neboli.

14. Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací, po zistení, že odvolanie podala v zákonnej lehote strana v spore, v neprospech ktorej bolo napadnuté rozhodnutie vydané podľa § 359 a § 262 ods. 1 CSP, že spĺňa popri všeobecných náležitostiach v rozsahu § 127 ods. 1 CSP aj náležitosti podľa § 363 CSP s uvedením dôvodov odvolania vo veci samej, vykonal preskúmanie zákonnosti napadnutého rozhodnutia a jemu predchádzajúceho konania.

15. Odvolací súd preskúmal vec v rozsahu podaného odvolania podľa § 379 CSP a § 380 ods. 1, 2 CSP a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné podľa § 378 ods. 1 a 2 CSP potvrdiť. Odvolací súd rozhodol bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP, keď v danej veci nezistil dôvod k tomu, aby zopakoval alebo doplnil dokazovanie vykonané pred súdom prvej inštancie.

16. Za aplikácie § 380 ods. 2 CSP posudzoval odvolací súd z úradnej povinnosti, či konanie pred súdom prvej inštancie nie je zaťažené vadou/vadami, ktorá/ktoré sa týka/týkajú procesných podmienok. Posúdením procesného postupu súdu prvej inštancie v konaní, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci, a ktorý zistil odvolací súd preskúmaním predloženého súdneho spisu, odvolací súd uvádza, že súd prvej inštancie dodržal v konaní procesné predpisy upravujúce procesný postup o procesných právach a o procesných povinnostiach, o predvolávaní na nariadené pojednávania za účelom prejednávania veci, pri vykonávaní dokazovania a procesný postup pred skončením dokazovania. Postupom súdu prvej inštancie nedošlo k takému nesprávnemu procesnému postupu, ktorý by znemožnil stranám uskutočňovať im patriace procesné práva v takej miere, že by došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

17. Preskúmaním obsahu spisu odvolací súd zistil, že súd prvej inštancie vykonal dokazovanie dostatočným spôsobom, zaoberal sa tvrdeniami a dôkazmi strán v spore, dôkazy hodnotil v súlade so zásadami podľa § 191 CSP a zo zisteného skutkového stavu vyvodil správny právny záver. Za aplikácie § 387 ods. 2 CSP odvolací súd poukazuje na odôvodnenie rozsudku súdu prvej inštancie, s ktorým sa v celom rozsahu stotožňuje. Hlavne poukazuje na ods. 15. až 17. napadnutého rozsudku, v ktorom súd prvej inštancie zrozumiteľne a presvedčivo odôvodnil svoje rozhodnutie. Práve z titulu aplikácie § 387 ods. 2 CSP nie je žiaduce, aby odvolací súd v odôvodnení svojho rozhodnutia zopakoval tie skutkové a právne závery, ktoré sú obsiahnuté v napadnutom rozsudku súdu prvej inštancie a s ktorými sa stotožňuje. Odvolací súd v rámci postupu podľa § 387 ods. 2 a 3 CSP k odvolacím dôvodom žalovaného uvádza:

18. Aktívnu vecnou legitimitáciou sa rozumie také hmotnoprávne postavenie, z ktorého vyplýva subjektu - žalobcovi ním uplatňované právo (nárok), respektíve mu vyplýva procesné právo si tento hmotnoprávny nárok uplatňovať. Preskúmanie vecnej legitimitácie je imanentnou súčasťou každého súdneho konania. Súd vecnú legitimitáciu skúma vždy aj bez návrhu a aj v prípade, že ju žiaden z účastníkov konania nenamieta. Procesným dôsledkom absencie aktívnej vecnej legitimitácie žalobcu je zamietnutie žaloby.

19. Žalovaný v podanom odvolaní, zhodne ako aj v konaní pred súdom prvej inštancie, namieta nedostatok aktívnej vecnej legitimitácie žalobcu. Zo zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 17.5.2023 vyplýva, že poškodený postúpil na žalobcu pohľadávku vo výške 816,62 eur, ktorú mal voči žalovanému. Zmluvné strany si postúpenie dohodli ako odplatné, a to vo výške 816,62 eur, ktorá výška zodpovedá faktúre č. 230291 zo dňa 16.5.2023. Zároveň si dohodli

v bode 5. zmluvy, že si vzájomné nároky (na úhradu odplaty za postúpenie pohľadávky a na úhradu nájomného za náhradné vozidlo) započítavajú, pričom SetCar si bude pohľadávku vymáhať vo vlastnom mene a na vlastný účet.

20. Všeobecne platí, že pohľadávku je možné postúpiť (s výnimkou kategórie pohľadávok, ktoré nemožno postúpiť), a to aj pohľadávku budúcu, podmienenú, nespltnú, spltnú, peňažnú i nepeňažnú. V prípade budúcej pohľadávky sa vyžaduje, aby bola určitá a identifikovateľná. Vo vzťahu k posúdeniu aktívnej legitímácie sa odvolací súd stotožnil s právnym záverom súdu prvej inštancie, že žalobca je aktívne legitimovaný v konaní, a to v dôsledku zmluvy o postúpení pohľadávky, nakoľko predmetnou zmluvou došlo jednak k postúpeniu pohľadávky a zároveň k vysporiadaniu záväzkov medzi poškodeným ako nájomcom a žalobcom ako prenajímateľom. Postúpená môže byť iba existujúca pohľadávka, aj premičaná, a tiež budúca pohľadávka, pokiaľ je určitá, identifikovateľná. „Podmienkou platnosti zmluvy je, aby išlo o existujúcu, určitú a identifikovanú pohľadávku“ (citované z Uznesenia ÚS SR sp.zn. II ÚS 165/2017).

21. Predmetom postúpenia bol nárok na náhradu škody, ktorý vznikol poškodenému ako následok dopravnej nehody. Postupovaná pohľadávka mala charakter budúcej pohľadávky, nakoľko jej vznik bol viazaný na ďalšie právne úkony, ktoré boli obsahom zmluvy o postúpení pohľadávky, a to odplatnosť postúpenia a vzájomné započítanie pohľadávok. Identifikovaná pohľadávka bola existujúca, vyjadrená určito a bez pochybností bola identifikovateľná, a fakt, že ňou došlo zároveň k vysporiadaniu záväzkov medzi poškodeným ako nájomcom vozidla a žalobcom ako prenajímateľom vozidla, nijako záver o platnosti postúpenia pohľadávky nenaruša, a to tiež vzhľadom na vyššie prezentované závery. V posudzovanej veci uzavretou zmluvou o postúpení pohľadávky došlo k odplatnému postúpeniu pohľadávky a súčasne k započítaniu vyúčtovaného nájomného za náhradné vozidlo s odplatou za postúpenie pohľadávky, teda k vysporiadaniu záväzkov medzi poškodeným ako nájomcom a žalobcom ako prenajímateľom, čo žiadny platný právny predpis nevylučuje. S poukazom na uvedené bolo postúpenie pohľadávky medzi žalobcom a poškodeným platné, čím je daná aktívna vecná legitímácia žalobcu v spore.

22. Otázka (ne)platnosti zmluvy o postúpení budúcej pohľadávky bola riešená aj Najvyšším súdom ČR (rozsudok sp. zn. 33 Cdo 4658/2009 zo dňa 29.02.2012), ktorý výňatok odvolací súd uvádza na podporu svojho konštatovania a v ktorom NS ČR konštatoval, že „predmetom postúpenia môže byť pohľadávka budúca, t.j. taká, ktorá v dobe uzatvorenia zmluvy o postúpení ešte neexistuje a má vzniknúť až v budúcnosti; okamih postúpenia budúcej pohľadávky je potom totožný s okamihom, v ktorom pohľadávka vznikne. Dohoda o postúpení pohľadávok môže taktiež zahŕňať väčší počet pohľadávok. K postúpeniu je spôsobilá i pohľadávka, ktorej existencia je sporná, i pohľadávka, ktorej vznik je viazaný na splnenie podmienky. Dôsledkom neexistencie pohľadávky v dobe uzatvorenia zmluvy o jej postúpení (postupník sa tak nestal miesto postupcu veriteľom pohľadávky s dohodnutým obsahom) nie je neplatnosť zmluvy o postúpení, ale „iba“ zákonná zodpovednosť postupcu voči postupníkovi podľa § 527 ods. 1 písm. a) OZ. Ak dopadá uvedený záver na neexistenciu pohľadávky, tým skôr možno dovodiť, že nie je neplatná zmluva o postúpení, ktorej predmetom sú existujúce pohľadávky postúpené s odkladacou podmienkou zaplatenia dohodnutej ceny za postúpenie“

23. Poistné plnenie má byť v takom rozsahu, aby poškodenému bola nahradená škoda v rozsahu, ktorý je preukázaný. Rozsah škody určuje ust. § 442 Občianskeho zákonníka. Podľa § 442 ods. 1 OZ sa uhrádza skutočná škoda a ušlý zisk. Občiansky zákonník nedefinuje pojem „skutočná škoda“. Podľa ustálenej judikatúry sa pod skutočnou škodou rozumie ujma, ktorá predstavuje zmenšenie majetku poškodeného a je objektívne vyjadriteľná peniazmi. Ide o určenie rozdielu v hodnote poškodeného majetku pred spôsobením škody a po spôsobení škody (R 55/1971); inak sa škoda definuje aj ako ujma (vyjadriteľná v peniazoch) spočívajúca v zničení, strate, zmenšení alebo znehodnotení veci a predstavujúca majetkové hodnoty potrebné na uvedenie do predchádzajúceho stavu. Za skutočnú škodu sa považuje škoda, ktorá sa prejaví v majetkovej sfére poškodeného tým, že došlo k zmenšeniu jeho majetku. Predstavuje tak náklady vyjadrené v peňažnej forme, ktoré sú potrebné na uvedenie do pôvodného stavu alebo aj náklady, ktoré boli navyše vynaložené v porovnaní so stavom, ktorý tu bol bez škodovej udalosti.

24. Žalovaný namietal, že poškodený nemal nárok na náhradné vozidlo, nakoľko nebol vlastníkom poškodeného motorového vozidla. Uvedenú námietku vyhodnotil odvolací súd ako nedôvodnú. Z

ustálenej judikatúry vyplýva, že poškodený má nárok na náhradné vozidlo len za podmienky, ak je jeho zapožičanie nevyhnutne potrebné a zároveň, že náklady na takéto zapožičanie sú vynaložené nutne a účelne. Poškodený G. D. bol leasingovým nájomcom poškodeného motorového vozidla. Škoda, ktorú si žalobca uplatňuje vznikla leasingovému nájomcovi z dôvodu, že predmet leasingu nemohol využívať a bol nútený požičať si náhradné vozidlo. Uplatnená škoda nie je škodou, ktorá vznikla na poškodenom vozidle. Leasingovým nájomcom bol G. D. L. D., teda fyzická osoba – podnikateľ, ktorý používal poškodené motorové vozidlo s veľkou mierou pravdepodobnosti najmä na podnikateľské účely. Žalobca v konaní preukázal, že užíval náhradné vozidlo na nevyhnutný čas počas opravy poškodeného vozidla, ktoré mal v držbe na základe uzavretej zmluvy za účelom vybavenia svojich pracovných záležitostí, vybavovanie nevyhnutnej podnikateľskej agendy a pracovné cesty, čo je možné považovať za účelné využitie náhradného vozidla vzhľadom na jeho dennú nevyhnutnosť užívania motorového vozidla. Podstata leasingu spočíva v tom, že prenajímateľ poskytne nájomcovi určitý predmet na používanie, teda sa dostáva do jeho držby, pričom je ako držiteľ uvádzaný aj v technickom preukaze motorového vozidla. Pri finančnom leasingu, tak ako správne poznamenal súd prvej inštancie, sa zaplacením poslednej leasingovej splátky stáva leasingový nájomca vlastníkom vozidla. V tomto je finančný leasing odlišný od nájmu vozidla. Leasingový nájomca bol povinný naďalej platiť leasingové splátky, avšak vozidlo využívať nemohol. Žalovaný nesprávne konštatoval, že nárok na náhradné vozidlo by mal mať len vlastník vozidla. Pri leasingovej spoločnosti uvedené konštatovanie nie je možné akceptovať, nakoľko leasingový prenajímateľ vozidlo fakticky nepoužíva, len ho prenecháva na základe uzavretej zmluvy do užívania leasingovému nájomcovi. Nemožnosťou využívať poškodené motorové vozidlo vznikla škoda nie na strane leasingového prenajímateľa, ale leasingového nájomcu.

25. Námietku žalovaného, že sa súd prvej inštancie nevyjadril k predloženému Odbornému vyjadreniu č. 025/2024, v ktorom sa znalec vyjadroval k dĺžke opravy, vyhodnotil odvolací súd taktiež za nedôvodné. Súd prvej inštancie sa v ods. 16 vyjadril okrem iného aj k dĺžke vykonanej opravy, ako aj k sume vyúčtovanej za jeden deň nájmného za náhradné vozidlo. Skonštatoval, že za užívanie náhradného vozidla v rozsahu 14 dní v sume 58,33 eur na jeden deň je primeraným s ohľadom na vzniknutú škodu na motorovom vozidle. Vyjadril sa aj ku kráteniu dní zo strany žalovaného za vykonávanú opravu, ktoré krátenie preukazoval žalovaný hlavne odborným vyjadrením. Pokiaľ súd prvej inštancie posudzoval dĺžku prenájmu vozidla v spojitosti s dĺžkou vykonávanej opravy poškodeného vozidla, žalovaný dostal jasnú a zrozumiteľnú odpoveď na jeho procesnú obranu.

26. Odvolací súd zdôrazňuje, že poškodený si náhradné vozidlo požičal iba na obdobie, kedy sa jeho poškodené vozidlo nachádzalo v servise a poškodený dĺžku opravy ovplyvniť nemohol. Náhradné vozidlo bolo vrátené bezodkladne po skončení opravy, preto je účelnosť jeho zapožičania jednoznačná. Taktiež bolo preukázané, že žalovaný priznal poškodenému poistné plnenie 404,09 eur len za 8 dní vypožičania. Účelnosť vynaložených nákladov na zabezpečenie náhradného motorového vozidla súvisí so zabezpečením súkromných alebo pracovných potrieb poškodeného v takom rozsahu, v akom na ich zabezpečenie bolo používané motorové vozidlo.

27. Odvolací súd uvádza, že v posudzovanej veci súd prvej inštancie v odôvodnení svojho rozhodnutia dal odpoveď na všetky zásadné právne a skutkovo relevantné otázky, súvisiace s predmetom súdnej ochrany a obrany proti nej. V odvolacom konaní nezistil žiadne dôvody na iné posúdenie skutkových a právnych záverov súdu prvej inštancie, ktoré vychádzajú z obsahu súdneho spisu a dávajú dostatočný podklad v napadnutom výroku jeho rozsudku o veci samej. Odvolacie námietky žalovaného posúdil ako nedôvodné. Rozsudok súdu prvej inštancie je vecne správny a táto vecná správnosť predstavuje správnu aplikáciu a interpretáciu právnych noriem na základe správne zisteného skutkového stavu.

28. K uvádzanej judikatúre odvolací súd uvádza, že rozhodnutia, na ktoré poukazoval žalovaný vychádzali z iných skutkových okolností, pričom ani jedno z týchto rozhodnutí sa nezaoberalo otázkou nájmu náhradného vozidla leasingovým nájomcom poškodeného motorového vozidla. Žalovaný namietal, že súd prvej inštancie opakovane odôvodňoval nárok poškodeného na náhradné vozidlo tým, že nemohol používať vlastné vozidlo, pričom o vlastné vozidlo poškodeného nešlo. Z kontextu celého odôvodnenia napadnutého rozsudku je zrejmé, že súd prvej inštancie vyhodnocoval uplatnený nárok aj z pohľadu žalovaným namietanej skutočnosti, že poškodený nebol vlastníkom motorového vozidla. Použitie slovné spojenie „svoje vozidlo“ nie je možné považovať za tvrdenie o existencii vlastníckeho práva leasingového nájomcu k vozidlu, ale len ako spôsob vyjadrenia tej skutočnosti, že poškodený ako

držiteľ vozidla nemohol toto „svoje“ vozidlo, ktoré mal v držbe od leasingového prenajímateľa, používať. Uvedené nemalo žiaden vplyv na vecnú správnosť napadnutého rozhodnutia.

29. Za skutkovo a právne správny považuje odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie aj vo výroku o nároku na náhradu trov konania, o ktorých rozhodol súd prvej inštancie, vychádzajúc zo zásady zodpovednosti za výsledok (zásada úspechu) a miery úspechu, ktorá sa zisťuje tak u žalobcu ako aj u žalovaného. Miera úspechu vo veci závisí od vzťahu meritórneho rozhodnutia k žalobnému petitu. Žalobcovi patrí podľa § 255 ods. 1 CSP a § 256 ods. 1 CSP nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

30. Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny podľa § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdil.

31. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 a § 262 ods. 1 CSP a žalobcovi ako úspešnej strane sporu priznal proti žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie podľa § 262 ods. 2 CSP samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník za dodržania zásad podľa § 251 CSP.

32. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Trenčíne pomerov hlasov tri ku nule (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) :

- dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov

b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu

c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP)

- dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu

b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP)

- dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP)

- dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1, 2 CSP)

- v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh, § 428 CSP)

- dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom (okrem prípadov podľa § 429 ods. 2 CSP). Dovolateľ má možnosť obrátiť sa na Centrum právnej pomoci (§ 160 ods. 2 CSP). Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).